

Statsministeren (N. Neergaard): Idet jeg henholder mig til de Udtalelser, der er fremsat af Indenrigsministeren, som i denne Sag fører Ordet for Regeringen, skal jeg paa Regeringens Vegne erklære, at vi ikke vil kunne modtage hverken den af det ærede Medlem Hr. Stauning eller den af det ærede Medlem Hr. P. Munch foreslaaede Dagsorden.

Lundberg: Den højtærede Indenrigsminister talte nu igen om, at Produktionsomkostningerne maatte staa i Forhold til Købeevnen, men saa siger jeg: Vær med i et Arbejde i Retning af, at de Varer, som Arbejderne skal købe, bliver billigere, saa kan Arbejderne ogsaa arbejde billigere, men naar man ikke vil røre ved Priserne paa de Varer, som Arbejderne nødvendigvis maa købe hver Dag for at opretholde Livet, er det heller ikke berettiget at gribe ind overfor Arbejderne. Jeg spørger endnu en Gang Indenrigsministeren: Hvad bliver det til med en Avancelov? Hvor længe skal Detailhandlerne have Lov til, saaledes som Ministeren oplyste, at tage en Avance paa indtil 84 pGt., medens man her taler om, at Produktionsomkostningerne maa sættes i Forhold til Købeevnen? Nej, det er Arbejderens Købeevne, som maa staa i Forhold til de Livsvilkkaar, under hvilke han lever. Sæt Priserne ned paa de Varer, han skal købe, saa kan han arbejde billigere.

Indenrigsministeren sagde, at jeg havde ikke bestridt hans Udtalelser angaaende Forholdet i Randers. Det er knapt rigtigt, men jeg har ikke noget imod, at Ministeren lader mine Udtalelser staa; dog vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende to Punkter. Ministeren benægtede, at der er Tale om Arbejde for private Lodsejere, og sagde, at dette Arbejde var blevet opgivet, fordi det var for dyrt, men derefter kom de forskellige Institutioner til, og ved Hjælp af dem blev Arbejdet sat i Gang gennem Statstilskud og ved at sætte Arbejdslønnen ned. Men desuagtet vedbliver det dog at være Arbejde, som udføres for private Lodsejere med 20 pGt.s Nedsættelse af Arbejdslønnen og med Statstilskud. Hvorfor var i øvrigt Arbejdet for dyrt? For Aar og Dag siden er lignende Arbejder blevet udført med det Resultat, at efter det første Aars Forløb var den Kapital, som var sat deri, forrentet gennem forøgede Afrøder. Jo, dette Arbejde kan godt betale sig, men det er klart, at naar de vedkommende opdager, at de kan faa det udført som Nødhjælpsarbejde

til nedsat Betaling, saa bliver det alt sammen til Nødhjælpsarbejder.

Jacob Christensen: Den højtærede Indenrigsminister henviste til, at Ministeren for offentlige Arbejder ved Finanslovsforslagets første Behandling udførligt havde gjort Rede for det af mig omtalte Baneanlæg. Dette henviste jeg selv til i Gaar, og jeg tilføjede, at Trafikministeren havde rost sig af, at han havde gjort, hvad han kunde, for at forhindre dette Arbejdes Udførelse. Det var hans Medvirken til, at der paa den paagældende Egn blev iværksat de Jordarbejder, som Indenrigsministeren mente, det var fortjenstfuldt at iværksætte. Denne Opfattelse deler jeg ganske, og Indenrigsministeren nævnte, at han havde gjort, hvad han kunde, for at medvirke dertil, men Trafikministeren har, som sagt, gjort, hvad han kunde, for at forhindre det, muligvis fordi dette Arbejde ikke udføres som Nødhjælpsarbejde. Baade Byraad, Kommuner og Amter har ment, at dette strenge Arbejde skulde udføres til tariffmæssig Løn. Jeg ved, at der, længe efter at Ministeren har udfoldet disse Bestræbelser for at standse Arbejdet, har cirkuleret en Adresse, som, efter hvad Ministeren oplyste, har faaet tusinde Underskrifter. Jeg finder det imidlertid ikke imponerende, at man i hele den Egn, som Banen gaar igennem, ikke har kunnet samle mere end tusinde Underskrifter, men det er for øvrigt, fordi man paa en Del af den Egn, Banen skulde gaa igennem, ønskede, den skulde have en anden Retningslinie. Det er i første Række derfor, denne Adresse er kommet i Gang.

Den højtærede Minister meddelte, at Socialdemokraterne ogsaa under den radikale Regering havde agiteret for at faa offentlige Arbejder sat i Gang. Ja, det er rigtigt — og med mere Held, end det synes, vi faar ved vor Agitation nu, fordi den radikale Regering bidrog til at faa Kommunerne til at sætte Arbejderne i Gang. Hvis man ser paa de Arbejder, Kommunerne selv med Statsstøtte satte i Gang, vil man se, at de er meget betydelige.

Til sidst skal jeg til den højtærede Indenrigsminister kun sige, at det Svar, vi fik nu, er altsaa det, at man fra Ministeriets Side ikke kan vente nogen som helst Støtte til Bestræbelserne for at faa Arbejder sat i Gang, medmindre Fagforeningerne sletter de Overenskomster, de har faaet med de private Arbejdsgivere; det skulde gaa ud over Fagforeningerne og deres Ret. til at